

III, f° 60) però és clar que s'havia de llegir *micrien*, i que hom ha pres la *c* per una *t*, i els 4 pals de la *mi* pels 4 de *nu*. En total, doncs, com que Rugat i Montixelvo són contigus, es deu tractar d'un paratge extens, de nom bàsicament únic, si bé oscil·lant entre *Micr-/ Mecri-* i *Megri-*.

En *Meclí* de Tibi i en el parònim de Carcaixent la *r* originària s'hauria canviat en *-l-* segons la coneguda equivalència morisca.

Sembla tractar-se de l'arrel *qry* «recevoir come hôte, recueillir», «hospitalari» (*RMa.* 417.2), «congregare» (*RMa.* 311.3D); de la qual prové *qarya*, «hameau», «villa» (*RMa.*), i el conegut *alqueria*. El participi passiu d'aquest verb, en forma *l*, ha de ser *maqrī* altrament d'aquí deriven els adjectius *mīqrā* «très hospitalier» (Belot) i *qarawī* o *qarayātī* «paysan, villageois» ben documentats per Dozy (*Suppl.* I 341b).

D'aquest *māqrī* participial, en un sentit com 'hostatjat o pagès parcer', poden venir el *Meclí / Maclí* de Tibi i de Carcaixent, i del *a*), *b*) *c*), *d*). ¿Ve d'aquí també el cognom sud-italià *Macrī*? No sé si en relació amb això.

Com alternativa només es podria pensar en un descendent mossàrab del NP romà MACRINUS (d'on MACRINIANUM > *Magrinyà*, Aebischer, *Top.* 105). En rigor això explicaria *Meclí / Ma-*, però no *Micren / Mecrien*, i en el paisatge toponímic d'aquestes zones resulta tan forçat, com natural una etim aràbiga.³

¹ *ḥulūd*, *miḥballad*, 519, s.v. perpetuare—² Més arbitrari seria partir d'un *mahfil* de l'arrel *ḥfl* 'afluir, aplegar' poc coneguda en hispano-àrab (a penes en *RMa.* 584).—³No sé on s'accentua *Mequil*, un mas entre Tamarit de Cinca i Candell (Pita, *Argensola* v, 334); sobretot si és *mēkil* potser es podria encara enllaçar: sigui amb *Benimaclí*, sigui amb *Māḥlad* (passant per *Mēkliz* (> *-l*), dissimilat).

-Maclí, *V. -Maclet* *Maclova*, *V. Maguerola* *Macoli*, *V. Mac* *-Macolum*, *V. Vilacolum* i *Vilamacolum* *Mactà*, *V. Almactà* *Madaixó*, *V. Madeixa*

MADALEIX, MADALOC, noms que coincideixen per la proximitat de la inicial i de la zona on es troben, però no semblen tenir res més en comú

El primer apareix grafiat *Madalexo* en un precepte (a. 953) del comte d'Empúries Gausfred I, en el qual aquest concedeix al monestir de St. Pere de Roda els drets exclusius de pesca a l'estany de Castelló, que era en aquella època molt extens: «Exterminatur--- praedictum stagnum in oriente in territorio *Petreto* [Pedret] et in villa *Aguta* [Vilaüt] et *Torrezella* [Torroella] --- in meridie igitur usque in mare cum ipso *grado* [grau], in occidente vero in

territorio de villa *Castilione*, cum ipso cannare, usque in ipso Dodo [?] ac in ipso *Madalexo* usque in *sancto Iohanne* [St. Joan Sescloses] (*MarcaHisp.*, col. 870-71). Tot fa l'efecte que *Madalexo* era un paratge prop del riu Muga i de la vila de Castelló. Alart en el seu *InvLC.* ens dóna una menció citant breument d'un doc. de 982: «cum ipso gradu et *Madalexo*», que pot referir-se al mateix *Madalexo* de Castelló.

Endemés ho trobem en una altra menció, d'una altra zona d'estanys i aiguamolls, la de la Salanca, al nord del Rosselló. Així en una donació al monestir de Cuixà, de 1070, d'uns alous en el terme de Torrelles i de Bigueranes: «Adicimus --- jamdi cto coenobio pecias duas de vineis quae sunt super villa quae vocatur *Bignedal*, cum *madalexo maris* qui est ejusdem Ecclesiae sancti Petri» (*MarcaHisp.*, col. 1161). J. Cor. citant, segons sembla, de la transcripció del mateix doc. de 1070, inclosa en la *Col·lecció Moreau* (*DECat.* v, 351b37) en lloc de *Bignedal* posa *Judegas*, que era un antic poble dins el terme de Torrelles de la Salanca. De tota manera, aquest *madalexo maris* té aparences de ser un apel·latiu.

Alart en el seu citat *InvLC.* associa *Madalexo* amb *Madaloc*, però no veiem com aquests dos noms puguin tenir el mateix origen. *Madaloc* és ben conegut com a nom d'un lloc del SE. del Rosselló. Apareix ja en un doc. de 881, inclòs en el *Cart. Rouss.* d'Alart (p. 8): «in valle Asperia --- in Comolato,¹ in Rodas, *Madalauco* ---»;² apareix també en un escrit de 878 (Abadal, *Cat. Car.* II, 34.29).

Ponsich inclou: *Madalob* amb interrogació citant d'un document 1011, i a més: *Mas Serrat de Madaloch* i *Mas lo Serrat de Madaloch*, 1531 i 1679 (p. 82). Segons ell, són dos masos: *Madaloc d'Amunt* en el terme de Montferrer (Vallespir) i *Madaloc de Baix* en el de Cortsaví. A més, hi ha la famosa *Torre de Madaloc* al cim del pic de Tallaferró, al límit dels termes de Cotlliure i de Banyuls de la M., que apareix amb aquestes mencions: *pogium Madalauco* 981, *puig de Madaloc* 1288, *torra de Madaloch* 1340, 1341, 1375 (Ponsich, p. 53, s.v. Port Vendres). Notem també que Sabarthès, *Dict. Top. Aude* duu *Magalot*, com *lieu-dit* en el terme de Narbona, amb cites antigues de *Madalo*, *Madaloc* 1453, *Magalot* 1649.

Ara bé, En Coromines ja va veure l'origen de *Madaloc* [-lauc] en el nom de persona germànic *Madalbob* (Förstemann, 1114), que en gòtic havia de tenir la forma *MATHALHAUHS, com sigui que el gòtic *hauhs* correspon a l'alem. *hoch* (*E.T.C.* I, 58-9). D'altra banda, Kremer, *Aufs.z.g. Kulturgesch.*, 1970, 139, relaciona *Madaloc* amb *Ataloco*, nom d'un bisbe de Narbona, fa algunes conjectures d'etimologia vacil·lants, i no fa cap referència a la segura etimologia establerta per En Coromines.

Pel que fa a *Madaleix* el seu origen és problemàtic,³ i no hi ha manera de relacionar-lo ni amb *madeixa* i